

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Misiačkové a soudců JUDr. Marcely Plutkové a Mgr. Tomáše Mičky v exekuční věci oprávněného **Ing. Tomáše M.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného Mgr. Tomášem Roubíkem, advokátem, Dukelských hrdinů 564/34, Praha 7, proti povinné **Mgr. Danuši K.**, nar. xxx, bytem xxx, **pro peněžitě plnění**, k odvolání povinné proti usnesení Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 4.2.2016, č.j. 125EXE 2368/2015-89

takto:

Usnesení okresního soudu se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinné na zastavení exekuce podle pověření vydaného Okresním soudem v Karviné – pobočkou v Havířově dne 30.6.2015, č.j. 125EXE 2368/2015-20.

Z odůvodnění usnesení se podává, že povinná se domáhala zastavení exekuce z důvodu, že exekuce je neoprávněná, je vedena na fyzickou osobu, pozůstalou matku, která dosud ničeho nezdělala, zatímco žalobu podala soudem ustanovená správkyň Mgr. Danuše K. Okresní soud dospěl k závěru, že pro zastavení exekuce nejsou důvody, neboť je vedena na základě pravomocných a vykonatelných rozhodnutí, jejichž správnost ve vykonávacím řízení přezkoumávat nelze. Rozhodnutí, podle nichž byla nařízena exekuce, obsahují řádné označení oprávněné a povinné osoby, vymezení rozsahu povinnosti, určení lhůty ke splnění povinností. Samotná skutečnost, že povinná podala proti rozhodnutí Městského a Vrchního soudu v Praze žaloby pro zmatečnost a návrh na obnovu řízení, není důvodem pro zastavení exekuce. Pokud se povinná domáhala zrušení exekučních příkazů vydaných soudním exekutorem k provedení exekuce, a to dne 8.7.2015 pod č.j. 156EX 1397/15-10, 156EX 1397/15-11 a 156EX 1397/15-12 jednak prodejem nemovitých věcí, zapsaných Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Valašské Meziříčí na LV č. 653 a Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Ostrava na LV č. 705, pak tyto nebyly vydány nezákonně, vlastnictví povinné je osvědčeno zápisem v katastru nemovitostí

ke dni zahájení exekučního řízení. Stejně tak exekuční příkaz srážkami z důchodu povinné byl vydán v souladu se zákonem č. 120/2001 Sb., exekučním řádem.

Včasným odvoláním napadla uvedené usnesení povinná a domáhala se zřejmě jeho změny tak, že se exekuce zastavuje. Dále se domáhala okamžitého zrušení exekučních příkazů ze dne 8.7.2015, č.j. 156EX 1397/15-10, ze dne 8.7.2015, č.j. 156EX 1397/15-11, ze dne 8.7.2015, č.j. 156EX 1397/15-12 a ze dne 9.2.2016, č.j. 156EX 1397/15-68. Namítala přitom, že v rozsudku samém ze dne 19.10.2010 je explicitně uvedeno, že žalobkyní v kauze sp.zn. 37Cm 220/2009 je správkyň dědické podstaty, která má obdobné postavení jako správce konkurzní podstaty a je třeba na ni tak nahlížet. Dne 28.9.2015 zemřel pozůstalý otec a na jeho místo v dědickém řízení nastoupí jeho dědicové, když dědické řízení po zemřelém není doposud skončeno. Povinná napadla exekuční tituly návrhem na obnovu řízení a žalobou pro zmatečnost a dle § 235g se odkládá vykonatelnost napadených rozhodnutí. Soud žádosti o odklad exekuce dosud nevyhověl. Jako analogii k přípustnosti exekuce lze užít přípustnost dovolání a v této souvislosti lze odkázat na ústavní nález ze dne 30.5.2013, sp.zn. IV.ÚS 2163/11. Pro prokázání nedostatku pasivní legitimace účastníka exekučního řízení lze odkázat na nález Ústavního soudu na analogické postavení účastníka řízení před odvolacím soudem ze dne 27.1.2015, sp.zn. II.ÚS 3330/13, kdy se nejednalo o pouhé nesprávné označení účastníka, nýbrž o zcela odlišný právní subjekt, tedy o vadu, kterou nebylo možno v rámci řízení odstranit a bylo namístež zrušit rozsudek soudu prvního stupně a vrátit mu věc k dalšímu řízení. To, že správce dědictví má obdobné postavení jako správce konkurzní podstaty a tedy má i jinou právní subjektivitu než fyzická osoba, potvrdil i Krajský soud v Ostravě v usnesení ze dne 19.12.2003, sp.zn. 9Co 696/2003. Pokud je v záhlaví rozsudku uvedena jako žalobkyně jen Mgr. D. K., označená bydlištěm, pak je to chyba soudců, a proto na ně podala trestní oznámení, stejně jako na údajně oprávněného a jeho advokáta, neboť všichni tři dobře věděli, že žalobkyně v kauze vystupuje jako správkyň dědictví po zemřelém Mgr. L. K., a přesto oprávněný a jeho advokát požadují náklady řízení uhradit po zcela jiném právním subjektu. Označení žalobkyně jako správkyň dědictví je uvedeno až v odůvodnění rozsudku a není uvedeno v petitu, což je pochybení a exekuci nebylo možné nařídít.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, a aniž bylo potřeba ve věci nařídít jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu se podává, že ve věci byl pověřen soudní exekutor JUDr. Milan Makarius vymáháním pohledávky podle rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19.10.2010, č.j. 37Cm 220/2009-117, Vrchního soudu v Praze ze dne 7.9.2012, č.j. Cmo 523/2011-215 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.2.2015, č.j. 29Cdo 1364/2013-414 s tím, že rozhodnutím Městského soudu v Praze byla žalobkyně označená jako Mgr. Danuše K., nar. xxx, bytem xxx zavázána mimo jiné zaplatit na nákladech řízení žalovaným Ing. Tomáši M. a MUDr. Pavlíně F. společně a nerozdílně 143.888,- Kč, rozsudkem Vrchního soudu v Praze

byla žalobkyně zavázána zaplatit žalovaným dále na nákladech řízení odvolacího 137.628,- Kč a rozsudkem Nejvyššího soudu byla zavázána zaplatit každému ze žalovaných na náhradě nákladů dovolacího řízení 17.895,90 Kč. Povinná Mgr. Danuše K., nar. xxx, bytem xxx se domáhá zastavení exekuce s tvrzením, že není pasivně legitimována, neboť v nalézacím řízení vystupovala jako správkyň dědictví po zemřelém Mgr. K., má obdobné postavení jako správce konkurzní podstaty a nemůže být postižen její osobní majetek. S obdobnou argumentací se povinná domáhala i zrušení dosud vydaných exekučních příkazů.

Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu vyjádřenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí a pro stručnost na ně lze odkázat.

Okresní soud správně posoudil materiální vykonatelnost exekučních titulů a otázku věcné legitimace povinné v exekuci. Z rozhodnutí, podle nichž byla exekuce nařízena, a to konkrétně z výrokových částí, které je třeba, pokud jde o doplnění konkrétních osob za označení jejich procesního postavení, jak je uvedeno ve výroku, vykládat ve spojení se záhlavím rozhodnutí, kde jsou účastníci řízení označeni. Povinná (v nalézacím řízení v postavení žalobkyně) je označena jako fyzická osoba Mgr. Danuše K., nar. xxx, bytem xxx, a pro exekuční soud je uvedené označení závazné. Porovnáním osoby, které byla uložena exekučními tituly vymáhaná povinnost, s osobou, proti níž je vedena exekuce, je zřejmé, že jde o tentýž subjekt a námitka povinné proto není důvodná.

Poukazuje-li povinná na skutečnost, že v nalézacím řízení vystupovala jako správkyň dědictví po zemřelém Mgr. K., pak by se uvedená skutečnost musela promítnout i do výrokové části rozhodnutí a do záhlaví. Případná zmínka v odůvodnění exekučních titulů na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit.

Z exekučních titulů jednoznačně vyplývá, že k uložení povinnosti plnit oprávněnému byla zavázána přímo povinná. Exekuce byla proto správně nařízena na majetek povinné. Uplatňovaná obrana není v exekučním řízení přípustná, neboť exekuční soud není oprávněn věcnou správnost exekučního titulu přezkoumávat. Argumentace povinné (uplatněná návrhem na zastavení exekuce) mohla být účelně použita pouze v řízení, ve kterém byl exekuční titul vydán. Exekuční soud je závěrem nalézacího soudu o tom, kdo je oprávněnému podle exekučního titulu povinen plnit, vázán. Budou-li exekuční tituly zrušeny (v návaznosti na podání některého z mimořádných opravných prostředků), pak to povede v konečném důsledku i k zastavení této exekuce. Za současné situace však k zastavení exekuce v celém rozsahu, ani částečně ve vztahu k jednotlivým exekučním příkazům, není žádný zákonný důvod (srovnej § 268 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 e.ř.).

Krajský soud proto napadené usnesení okresního soudu podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

O výši nákladů odvolacího řízení, jejichž náhrada by náležela oprávněnému, přísluší rozhodnout soudnímu exekutorovi příkazem k úhradě nákladů exekuce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání z důvodů uvedených v ust. § 237 o.s.ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně (soudního exekutora jako soudu prvního stupně). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

V Ostravě dne 28.12.2016

Za správnost vyhotovení:
Simona Fachinelli

Mgr. Jana Misačková v.r.
předsedkyně senátu